

Svobodna volima

Št. 3. - Celje, 10. avgusta 1945

PRILOGA „NOVE POTI“

Dokazali smo svojo pripadnost k OF

Veličastni volivni uspehi:

v okraju Celje-mesto	98,51 odstotkov
v okraju Trbovlje . . .	98,60 odstotkov
v okraju Vransko . . .	95,68 odstotkov
v okraju Slovenjgradec	95,46 odstotkov

Okraj Celje-mesto:

Kraj	upravičencev	oddanih glasov	v odstotkih
I. četrt	697	695	99.66
II. četrt	480	473	98.75
III. četrt	1.097	1.064	97.02
IV. četrt	736	729	98
Dobrova-Lokrovec . . .	362	362	100
Lopata	131	131	100
Zavodna	394	387	98.22
Zagrad-Pečovnik . . .	504	484	96.15
Zg. Hudinja	550	540	98.2
Gaberje	1.180	1.148	97.29
Ostrožno	413	413	100
Lava	353	353	100
Nova vas	464	460	99.15
Lisce	302	288	95
Ložnica-Medlog-Babno	502	502	100
Dolgo polje	478	478	100
Sp. Hudinja	605	581	96
Čret	460	452	99.40
Sv. Jožef	555	542	97.6
Polule-Breg-Košnica . .	438	436	99.77
Skupaj	10.701	10.518	98.51

Okraj Slovenjgradec:

Slovenjgradec mesto	817	797	97.42
Dovže	350	348	99.2
Legen	363	279	76.86
Mislinja	379	376	99.20

Kraj	upravičencev	oddanih glasov	v odstotkih
Št. Ilj	241	241	100
Golavabuka	322	322	100
Skupaj	2.472	2.363	95.46

Okraj Trbovlje:

Trbovlje (mestni odbor)	7.612	7.472	98.1
Zagorje (mestni odbor)	3.844	3.712	96.5
Hrastnik (mestni odbor)	2.598	2.564	97
Gabersko	319	314	98.3
Barno	257	257	100
Loke-Kisovec	1.094	1.090	99.7
Klek	298	298	100
Kotedrež	426	426	100
Čeče	456	446	98
Prapretno	188	186	98.9
Dol pri Hrastniku . . .	701	694	99
Sv. Urh	184	184	100
Bevško	276	276	100
Skupaj	18.253	17.919	98.6

Okraj Vransko

Vransko	467	445	95.2
Brode	133	133	100
Prekopa	378	368	97.35
Loke	499	491	98.39
Sv. Jurij	515	486	94.31
Grajska vas	198	197	99.49
Gomilsko	316	284	89.87
Parižlje	278	252	90.64
Skupaj	2.784	2.656	95.68

Celje v znamenju svobodnih volitev

Volivna nedelja. Prvi sončni žarki pozdravljajo slavnostno okrašeno mesto. Povsod se vijajo zastave, velike in majhne, cvetje, zelenje in transparenti poživijo sliko. Po ulicah kjer slovenski človek še pred nekaj meseci ni smel govoriti materinega jezika, po mestu, nad katerim so še pred skoraj pol leta ležale težke krvave sence, danes koraka svoboden narod k svobodnim volitvam.

Ko se ozreš proti Mariborski cesti, jih vidiš: žene, mladino, sindikalne organizacije s svojimi zastavami. Na čelu koraka železničarska godba. Kljub zgodnji jutranji uri, — ravno kar je odbilo šest, — so ulice že polne življenja. S srečnimi, veselimi obrazi pozdravljajo ljudje povorko. Belo modro rdeče se vije nad njihovimi glavami. Godba, petje, vzkliki. »Živele svobodne volitve!« »Živel maršal Tito!« Začuje se visoki glas mladinke skoraj istočasno z baritonom starega delavca: »Živela enakopravnost žena!«

V Mladinskem domu je živahno

vrvenje. Pri veliki mizi, kjer označujejo kandidatne liste, skoraj ni prostora. Na vogalu stoji delavka in vrti svinčnik v roki. Ne more se odločiti, ali bi izvolila tega ali onega. Najraje bi vse, saj jih vse pozna in ne more reči, da bi bil eden slabši od drugega.

Mlad človek stopi pred volivno komisijo: »Pred nekaj dnevi sem se vrnil iz prenanstva. Volil bi rad!«

»Zdravo, tovariš! Seveda lahko voliš, saj te vsi poznamo!«

V izmučenem obrazu mu žarijo oči, ko seže po kandidatni listi. Povsod, kamor pogledaš, vidiš srečen nasme, sproščenost. Vsi se zavedajo zgodovinskega pomena tega dne.

Do desete ure dopoldne ima II. in IV. kvart 50 odstotkov, Dolgo polje celo 80 odst.

Zopet začuješ pesem. Dijaki in dijakinje korakajo z zastavo in napisi strnjeno na volišče. Ni človeka, ki mu ne bi toplo prevelo srce ob pogledu na mladino, ki si je ramo ob rami s starejšimi priborila svoje pravice.

Pred volivnimi skrinjami se vrstijo ljudje vseh slojev.

V Lopati so se kmetje pet ali šestkrat pripeljali z okrašenimi vozmi in harmonikarji. Partizanske in narodne odmevajo po okoliških gričih. Skupina moških je prišla peš. Na čelu koraka najstarejši kmet vasi. Pred vratmi volišča stoji častna straža: pionirski z lesenimi brzostrelkami. Nepremično in resnih obrazov stoje in le, če pokažeš legitimacijo, smeš vstopiti. V kotu pri mizi sede kmečke žene. Vsaka ima pred seboj kandidatno listo, ki jo ljubosumno zasenči z roko, da soseda ne bi videla, ko ga je izvolila. Potem si popravi ruto, zategne predpasnik, pogladi gubice na obleki in vsa prevzeta od slavnostnega trenutka z utripajočim srcem vrže skrbno zloženi listič v skrinjico.

Stara ženica si z rokavom obriše solzo: »Sedaj sem pa le še dočakala, da volim, predno grem na oni svet.« In oprta na vnuka-partizana zapusti volišče.

Predsednik volivne komisije vpraša sivolasega očka: »Pa veste, kako se voli?«

»Seveda vem«, pokima, »kljukce se dela. Veste, jaz bi pa raje križce. Sicer je pa vseeno. Glavno, da si bomo najboljše ljudi izvolili, ne?«

Iz kota pri mizi se začuje prestrašen vzklik mladega dekleta: »Ježeš, sedaj sem pa enega odbornika preveč podčrtala! Prosim, dajte mi nov listek!« Poleg nje drsi kratkovidna ženica s prstom po listi in kima: »Ja, ja, sedaj pa prvič v življenju tudi me volimo...«

Ob štirih popoldne je skoraj na vseh voliščih volilo že preko 90 odstotkov volivnih upravičencev. Ponekod, kjer so ljudje, ki zaradi bolezni ne morejo zdoma, pride član volivne komisije v hišo, kakor na Dolgem polju, kjer je neka tovarišica s kolesom obiskala bolnike in doprinesla 2 odstotka. Drugi so skoraj vsi v strnjelih skupinah prikorakali: AFŽ, mladina, nameščenci, delavci posameznih tovarn.

In komur si pogledal v oči, naj bo kmet ali delavec, uradnik ali intelektualc, vsak ti je v pogledu odkril svojo notranjost, en sam občutek je združil vse: »Naša, naša svobodna slovenska zemlja!«

Z delom so proslavili svoj največji praznik

**Z 98,6 odstotka so se naši revirji izrekli za novo
Titovo Jugoslavijo**

Težka štiriletna borba ni prešla neopaženo preko revirskega človeka. Okupatorjev fašistični teror mu je dokazal, da si bo mogel, kot ves slovenski narod, svobodo in pravico priboriti le z močno organizacijo in oboroženo borbo. Naši rudarji so storili tako, vključili so se v organizacijo OF in sposobni za orožje so stopili v Narodno osvobodilno vojsko.

Dobro so se tedaj zavedali, da jim bo ta borba na življenje in smrt prinesla ne le svobodo, ampak da bodo z ustanovitvijo nove demokratične in federativne Jugoslavije dobili tudi tiste svoboščine in pogoje življenja, za katere so se v bivši Jugoslaviji leta in leta borili.

Osvoboditev izpod fašističnega jarma je zanesla prvi praznični val čez črne revirje. Oddahnili so se je tedaj staro in mlado: konec je suženjstva, konec strahu!

»Takoj na delo za obnovo!« je bilo prvo, kar so sklenili. Naša nova država mora biti močna, da bo v bodoče kos vsakemu morebitnemu napadu in da se nikdar več ne ponovi leto 1941. Treba pa se je tudi gospodarsko osamosvojiti, da bo zavlada tako blagostanje, ki bo zadovoljilo prav vsakega državljana nove Titove Jugoslavije.

Obenem so postavili pred sodišče vse one verkušce, vermane in narodne izdajalce, ki so za časa osvobodilne borbe naših rudarjev stopili na stran okupatorja in se s tem sami izločili iz slovenske skupnosti.

Sedaj pa je bilo treba začeti misliti na postavitve demokratične oblasti — na volitve.

Prvič v svoji zgodovini si bodo res lahko postavili ljudi iz svojih vrst, ljudi, ki bodo res delali za njih dobrobit. Na ta praznik so se naši revirji temeljito pripravili. Prav izčrpno so prereševali na zborovanjih vsakogar, ki je kandidiral. Volivci in izvoljeni morajo biti poštenji in zavedni Slovenci, pa tudi ljudje, ki bodo delali za ljudsko korist.

Hrastnik

**»Naj žive prve demokratične
in svobodne volitve!«**

Tako so brali volivci na slavaloku pred voliščem. Veseli, a resnih obrazov so prihajali, začrtavali kljukice pri kandidatih, ki so jim bili po godu in nato metali liste v volivno skrinjico.

Mamica, ki je slabo videla, me naprosi, da ji pomagam brati.

»Predsednik...«

»Da, tega, tega! Ta je star borec za naše pravice; že v Jugoslaviji smo imeli veliko zaupanje vanj. A tedaj... tedaj je bilo vse drugače; me sploh nismo smele voliti, naši možje pa niso vedeli, koga volijo...«

Še nadalje mi je pravila, koga naj podčrtam.

»Sami dobri ljudje so«, pravi.

»Kako pa ste se kaj pripravljali na volitve?« sem na koncu vprašal.

»Veste, našim kandidatom smo prav temeljito izprašali vesti! Tudi takim, ki so se sedaj v borbi dobro zadržali. Nekdo je predlagal, da bi dali na kandidatno listo našega nekdanjega paznika, pa smo rekli, da je bil pretrd za nas. Mi hočemo res samo dobre ljudi.«

»Da, to ste pa prav naredili; pa tu-

di okrasili ste Hrastnik tako, da ga je veselje pogledati!«

»To so pa naši mladi naredili! Snoči, snoči, bi morali videti — morda ste bili tako poleg?«

»Ne, nisem bil, nisem utegnil priti!«

»Tamle na hribčku, veste, je gorelo tako, da si v velikih črkah videl napisano TITO! Okoli po hribih pa je gorelo kar petnajst kresov. Pa, ko bi videli našo povorko z lampijončki in baklami... našo godbo, zastave, rakete, streljanje... kaj takega še ne pomnimo v Hrastniku! Kaj pa danes, ste videli naše rudarje, ko so prišli z zastavo?«

»To sem videl. Kako veseli so bili! Svojo zastavo so imeli in godbo na čelu. Okrog devetih je to moralo biti, ali ne?«

»Da, da. Prav vsi so prišli z Ojstrega, Studencev in Ane. Popoldne pa pridejo žene iz kolonije, sem že videla, kako se pripravljajo. Tako lepo zastavo bodo imele, veste, ko prvič volijo, se hočejo malo postaviti...«

»A seveda, saj je to za njih res velik praznik!«

»Ne samo za nas žene... za nas vse, vse rudarje je danes velik, velik praznik...«

Trbovlje

»Zdaj vidim, da ni padel zastoj!«

Čeprav nedelja in vse praznično: v slavalokih in zelenju, iz trboveljskih dimnikov se je močno kadilo... obnova domovine zahteva od nas, da proslavljamo naš največji praznik kar najveličastnejše z delom! Naši rudarji to razumejo, delali so in volili!

Nekaj mladink je stalo pred voliščem.

»Ali ste tudi ve volile?«

»A seveda, saj smo stare že osemnajst let!«

»Ali ste ve tako lepo okrasile volišča?«

»Tudi me smo pomagale! Zelenje in rože pa je nabral naš pionirski bataljon s svojim komandantom Gustelčkom! Tako pridni so naši trboveljski pionirji. Snoči so pri povorki tako strumno korakali, oboroženi do zob, komandanti in komisariji pa so imeli čine; ravno prejšnji dan so jim jih v ta namen našile naše pionirke!«

Iz volišča nam pride nasproti ob-jokana ženica.

»Zakaj pa jokate, mamica?«

»Tako me je ganilo, kaj takega še nismo doživeli nikdar! Sedaj vidim, da mi sin ni padel zastoj!« Ponosna je bila na svojega sina.

Še sem pokramljal z mladinkami. Pravile so mi, kako so se pripravljale na volitve in kako veličastno je bilo včerajšnje zborovanje. Vse navdušene so bile. Ena od njih je bila danes na Čečah. Teto je našla ravno na volišču. Stara je že njena teta, pa ji je hotela pomagati.

»O, že vem, kako je treba voliti!« ji je rekla teta.

Ko pa ji je ponudila svinčnik: »Kar pusti, tudi tega sem prinesla že s seboj!«

**S polnoštevilno udeležbo
na voliščih dokazujemo
svojo pripadnost k OF!**

Zagorje

**»Končno smo dosegli to, za kar so
se zaman borili že naši očetje!«**

Trinajst slavalokov so postavili v Zagorju. Vse hiše so bile polne zastavic, zelenja in rož. Že jutraj ob pol petih so imeli budnico. Rudniška godba je z veselimi zvoki naznaila, da je napočil oni dan, na katerega so se Zagorčani že dolgo pripravljali.

»Zgodnji ste pri vas!« rečem nekemu rudarju, ki je na vse zgodaj hitel na volišče.

»Čimprej opraviš, tem bolje! Pa dopoldne grem še v službo!«

Iz vranskega okraja

Pretekla nedelja je bila za vasi vranskega okraja velik praznik, največji v slovenski zgodovini, saj si je ljudstvo na svobodnih voliščih svobodno, tajno in na res demokratičen način izvolilo svoje zastopnike v Narodno osvobodilne odbore. Ljudje so bili praznično razpoloženi. Vasi, v katerih so bile volitve, so bile okrašene z zastavami, mlaji, transparenti in venci. Povsod so mladinke tekmovalle med seboj, da tudi na zunaj pokažejo, kaj doživljajo in kako pomemben je ta dan.

Svobodne volitve so imele močan odmev tudi v zadnji hribovski vasi. Kljub raznim težkočam, oddaljenosti in pomanjkljivega stika z ostalim svetom so hribovci pokazali, kako se zavedajo, da si naše ljudstvo na svobodnih voliščih kuje narodno oblast — boljšo bodočnost. Ljudstvo iz hribovskih vasic Zahomce-Ravne nad Vranskim, Šmiklavža in Črnege vrha nad Sv. Jurijem ob Taboru se je pripeljalo na okrašenih vozeh, z zastavami, pesmijo in godbo na volišča.

Partizanska mati

Za mizo sedi osivela ženica, oblečena v črno. Videti je, da je ena izmed tisočeri slovenskih mater, ki so v narodno osvobodilni borbi izgubile sina, morda edinca. Njena lica so koščena, toda pogled je kljub visoki starosti jasen. Žena šteje gotovo preko 80 let. In sedaj sedi, zatopljen v imena kandidatov in govori bolj sama sebi, kakor vnuku, ki stoji poleg nje.

»Tale je dober, moj Franci ga je poznal, saj mu je v hosto pošiljal, kar sama nisem imela. Tega bom zaznamovala. Pa tudi tega dekliča bom volila, bila je zaprta, brata so ji ustrelili in vso družino so preganjali. Pre-

»Kako pa se vam zde te volitve?«

»Veš, večkrat smo slišali o »demokraciji«, pa nam je bila to tuja beseda, kot so nam bili tuji tisti, ki so jo nam govorili! Sedaj pa smo spoznali, kaj je resnična demokracija, spoznali smo, da je želja po njej že davno, davno tlela v naših srcih, le, da te želje nismo učeno imenovali »demokracija«, ampak preprosto po naše: pravica, svoboda. Spoznali smo, da smo danes končno dosegli to, za kar so se zaman borili že naši očetje! Za to demokracijo smo pripravljeni žrtvovati vse, tudi svoja življenja!«

Mudilo se mu je, poslovil sem se od nje in počasi odšel. V mislih sem si rekel: »Da, sedaj smo dosegli to, za čimer smo vedno hrepeneli. In kdor bo slovenskemu narodu hotel odvzeti te svoboščine, bo moral prejeti preko tisočev in tisočev, ki se bodo borili do zadnje kapljice krvi!«

**»Še nikoli nisem volil,
danes pa bom!«**

K volilni komisiji v Parizljah je pristopil okoli 60 let stari možakar in dejal:

»Še nikoli nisem volil, danes pa bom. Kljub vsemogočim pritiskom sem se znal prej vedno spretno izmazati. Sedaj pa hočem, ko lahko tajno volim res prave ljudi.«

**Tudi Podlesnikova
ni hotela izostati**

Tudi Podlesnikova Marička iz Brod, stara ženica, ki je že 26 let priklenjena na posteljo, ni hotela izostati od volitev. Poslala je majhno deklico k volivni komisiji s sporočilom, da bi rada volila, pa ne ve, kako naj napravi. Član volivne komisije se je s kandidatno listo takoj odpravil na dom bolne starke in ta je s koščeno, tresočo roko zaznamovala imena ljudi, ki jih pozna kot najboljša.

Tako pa že ne bo šlo...

Sivolasa Zahomčanka, ki se je šele nedavno vrnila iz taborišča, je bila na vranskem volišču zelo ogorčena, ker je našla imena niso našli v volivnem seznamu.

»Tako pa že ne bo šlo, tudi jaz hočem voliti«, je rekla predsedniku volilne komisije, ki je moral na zahtevo sovaščanov volilko takoj vpisati med volivne upravičence. Lica so ji kar žarela, ko je prejela volivni listek.

Slovenjgradec na dan volitev

Ulice Slovenjgradca so že v zgodnjih jutranjih urah polne življenja. Povsod, posebno pred vhodom v volišče in pred razobešenimi kandidatomskimi listami vidiš skupine ljudi, ki živahno razpravljajo.

Poleg kmeta in delavca stoji partizan v vojaški suknji, gospodinja, mati z otrokom v naročju, usmiljena sestra, zdravnik — vsi sloji so zastopani.

Na volišču samem je zelo razgibano. Volivna komisija ima polne roke dela.

V posebni sobi, kjer v ločenih prostorih volivci nemoteno izbirajo kandidate, vidiš moža in ženo, ki pre-

udarjata, kdo bi bil najbolj vreden njihovega zaupanja.

Pri mizi je kratkoviden starček ves sključen nad kandidatno listo, od časa do časa si popravlja očala, da bi boljše razločil imena.

Drugje zopet vidiš partizana, ki dobro pozna vse kandidate in brez dolgega pomišljanja izvoli najboljša.

Izza mize v kotu se dvigne postaven kmet, ki je dobro preudaril vsakogar, preden je označil njegovo ime.

Že dopoldne je bil dosežen visok odstotek udeležbe, tekom dne pa je Slovenjgradec z 97,42 odstotka dokazal, da je zavedno slovensko mesto.

Izvolili smo si jih

V NO odbore so bili izvoljeni
v okraju Celje-mesto

I. ČETRT

Predsednik:
Gala Gojmir, postajenačelnik
Tajnik:
Vrečko Ana, gospodinja

Odborniki:
Kramar Minka, trgov. pomočnica
Marčič Samo, poslovodja
Grilec Konrad, knjigovodja
Božič Drago, drogerist
Mravljak Franc, profesor

II. ČETRT

Predsednik:
Čuk Franc, trgovec
Tajnik:
Olip Franc, trg. pomočnik

Odborniki:
Premik Franjo, trgovec
Merjasec Amalija, delavka
Golež Anica, gospodinja
Pajk Nuša, med. asistentka
Vok Miloš, krojač

III. ČETRT

Predsednik:
Kogovšek Ivan, nameščenec
Tajnik:
Zorko Anton, pisarniški ravnatelj

Odborniki:
Rode Marica, gospodinja
Dolžan Franjo, klepar
Holobar Stojan, slikar
Vudler Breda, dijakinja
Škorjanc Franc, uradnik
Repenšek Franc, delavec
Vudler Branko, uradnik

IV. ČETRT

Predsednik:
Wagner Janko, nameščenec
Tajnik:
Špes Anton, nameščenec

Odborniki:
Zelinka Jože, mehanik
Bervar Dolfe, sodni uradnik
Ožek Lovro, strojnik
Grobelnik Riko, brivec
Božnik Metod, nameščenec

LAVA

Predsednik:
Kukovec Slavko, stavbenik
Tajnik:
Kralj Jože, mizarski pomočnik

Odborniki:
Umek Ema, blagajničarka
Gaberšek Ivan, kmet
Umek Drago, gradb. inženjer
Glinšek Adolf, žični tkalec

NOVA VAS

Predsednik:
Bremec Emil, čevljar
Tajnik:
Frece Albin, nameščenec

Odborniki:
Farčnik Franc, delavec
Jesih Franc, uradnik
Resnik Anica, nameščenka
Zeme Jože, tkalec
Kolenc Malči, trg. pomočnica

GABERJE

Predsednik:
Hrastnik Valentin, predelavec
Tajnik:
Mišelak Katica, uradnica

Odborniki:
Koštomaj Karl, klepar
Škorjanc Jože, avtoprevoznik
Tkalčič Rudolf, čevljar
Zabavnik Janko, meh. ključavničar
Svetek Dušan, delovodja
Baldasin Aleksander, prevoznik
Gorjanc Stane, kmet

OSTROŽNO

Predsednik:
Vedenik Karl, mesar
Tajnik:
Gruber Edi, mizar
Odborniki:
Videnšek Franc, kmet
Gajšek Jože, kmet
Malgaj Benedikt, kolar
Jezernik Maks, mizar
Gorjanc Leopold, delavec

LISCE

Predsednik:
Per Karl, elektrotehnik
Tajnik:
Presinger Riko-Žarko, črkostavec
Odborniki:
Veber Milena, fotografinja
Volavšek Jožef, delavec
Zilli Ivan, tov. delavec
Janc Avgust, posestnik
Teržan Martin, kmet

DOBRAVA-LOKROVEC

Predsednik:
Pogačar Franc, dijak
Tajnik:
Stermecki Ivan, posestnik
Odborniki:
Maver Franc, strojni stavec
Lednik Franc, posestnik
Blatnik Milka
Kidrič Jakob, mizar
Lajler Anton, posestnik

ČRET

Predsednik:
Kresnik Jakob, sodni uradnik
Tajnik:
Faktor Peter, delavec-invalid
Odborniki:
Skočir Mihael, strojnik
Lederer Anton, delavec
Videnšek Rozalija, trgovka
Pišek Minka, učit. pripravnica
Lednik Karl, žel. uradnik

SV. JOŽEF

Predsednik:
Četina Milan, faktor
Tajnik:
Grum Viktorija, delavka
Odborniki:
Vester Maks, knjigovez
Drugovič Norbert, tehnik
Pihler Jožef, zobotehnik
Kusterle Peter, korektor
Ing. Pristovšek Blaž

MEDLOG-LOŽNICA

Predsednik:
Mirnik Dane, nameščenec
Tajnik:
Ravninar Avgust, zasebnik
Odborniki:
Jezernik Janko, mizar
Maček Martin, nameščenec
Turnšek Mirko, kmet
Čater Ivan, kmet
Kramar Vinko, kmet

ZAGRAD-PEČOVNIK

Predsednik:
Tratnik Avgust, železničar
Tajnik:
Tratnik Drago, zobotehnik
Odborniki:
Tratnik Alojzij, delavec
Zimšek Anton, slaščičar
Bajec Viktor, tehnik
Kumer Franc, vodovodni monter
Guček Anton, kmet

POLULE-BREG-KOŠNICA

Predsednik:
Godec Božidar, rud. inženjer
Tajnik:
Žerdoner Ferdinand, uradnik
Odborniki:
Berger Franc, mehanik
Majer Ivan, kmet
Kos Jožef, uradnik
Rebov Martin, kmet
Božič Stanko, kmet

Celjani so prihajali v skupinah na volišča

S celjskih volišč

Podpisati ni treba ...

Četrty kvart je imel eno izmed najlepših okrašenih volišč. Duh svežega smrečja je napolnjeval sobo. Vse je bilo v zastavicah, slikah in zelenju. Mladinke so se pogovarjale: »V odbor mora gotovo še ena naših!« Prav globoko so zatopljene v pogovor, ko ena opazi dve 80-letni ženi, ki nista vedeli, kako bi. Hitro so priskočile, jima razlagale in kazale. Stopili sta na stran, obe sivolasi in tresočih se rok vzele svinčnik v roke.

»Kaj morava tudi podpisati?« povprašata, ko stopita k skrinjici. »Ne, ne«, se nasmehne tovarišica od volilne komisije, »ni treba. Potem pa volitve ne bi bile svobodne in tajne.«

»Saj res«, se domislita in spustita lističa v skrinjico. Krepro stopita ob palicah iz volišča.

V tretji četrti volijo usmiljene sestre ...

V tretji četrti so se postavili volivci kar v vrsto. Še pred okrašenim vhodom so se trli. Stikali so glave in še enkrat pretresli imena vseh kandidatov.

Ob 2. so prišle usmiljene sestre iz bolnice. Njihova predstojnica je stopila k volilni komisiji: »Tudi me smo prišle, da opravimo svojo dolžnost«. Pregledali so volilne imenike, niso bile vpisane. Nerodno jim je bilo. »To že uredimo«, jim je dejal član volilne komisije, zdravnik iz bolnice. Razdelil jim je reklamacijske liste. Hitro so jih izpolnile, potem pa se pogovorile in podčrtavale imena.

Volimo udarnike dela!

SP. HUDINJA

Predsednik:
Gobec Olga, gospodinja
Tajnik:
Puncer Ivan, trgovec
Odborniki:
Cvek Franc, lesni trgovec
Kroflič Jože, kalkulator
Podjavoršek Albin, učitelj
Šmerc Ivan, upokojenec
Lešek Franc, tov. delavec

ZG. HUDINJA

Predsednik:
Golob Karl, mizar
Tajnik:
Zagar Elza, učiteljica
Odborniki:
Turnšek Marija, kmetica
Šloser Franc, kmet
Zdolšek Ivan, trg. nameščenec
Vaš Stefan, kmetski sin
Zupanc Filip, kmet

DOLGO POLJE

Predsednik:
Veber Anton, višji sodni oficijal
Tajnik:
Pavlin Ivan, finančni preglednik
Odborniki:
Rojnik Ivanka, delavka
Čizmek Aleksander, uradnik
Romih Ivan, uradnik
Kralj Franc, uradnik
Drofenik Ivan, šofer

ZAVODNA

Predsednik:
Veber Ivan, električar
Tajnik:
Jovan Mila, trg. pomočica
Odborniki:
Orožim Ivan, mesar
Doberšek Mirko, prec. mehanik
Repovž Ivan, železničar
Plevčak Jožef, čevljar
Doberšek Ivan, električar

LOPATA

Predsednik:
Lešar Franc, kmet
Tajnik:
Mirnik Rozalija, gospodinja
Odborniki:
Obržan Jožef, kovač
Brežnik Avgust, kmet
Jernejc Franc, delavec
Krajnc Ivan, kmet
Križan Anton, kmet

V okraju Slovenjgradec

LEGEN

Predsednik:
Šuler Tone, posestniški sin, Legen
Tajnik:
Zager Jože, upokojenec, Legen
Odborniki:
Hodnik Štefan, kmet, Legen
Strmčnik Tone, kmet, Legen
Serušnik Ivan, tesar, Legen
Turičnik Ivan, delavec, Legen
Rotovnik Jurij, kmet, Legen
Kristna Maks, kmet, Legen
Hribernik Vika, posest. hči, Legen
Za okrajno skupščino:
Šuler Tone, posest. sin, Legen

SLOVENJGRADEC

Predsednik:
Puncer Albert, trafikant
Tajnik:
Ferič Zdravko, uradnik
Odborniki:
Arnold Pavel, električar
Rojnik Ivan, trgovec
Popič Pavel, mesar
Dr. Strnad Stane, zdravnik
Rozman Vinko, trgovec
Dr. Simoniti, zdravnik

Fišer Ferdo, uradnik
Sekavčnik Franc, gostilničar
Levovnik Jože, čevljar
Lahovnik Jože, žel. upokojenec
Barl Franc, poštni uslužbenec

Za okrajno skupščino:
Britovšek Anton, kmet (Okr. sekr.)
Krofi Anton, tesarski mojster

DOVŽE-RAZBORCA

Predsednik:
Simrajh Jože, kmet, Razborca

Tajnik:
Gasper Marica, šivilja, Dovže

Odborniki:
Pušnik Vinko, kmet, Dovže
Potočnik Anton, kmet, Razborca
Uršej Franc, kmet, Dovže
Kokol Franc, posest. sin, Razborca
Potočnik Ferdo, krojač, Dovže

Za okrajno skupščino:
Jaš Anka, uradnica, Št. Ilj

MISLINJA

Predsednik:
Vovk Pongrac, najemnik, Mislinje

Tajnik:
Plaznik Franc, gozdar

Odborniki:
Gros Lovrenc, delavec, Mislinje
Pungartnik Leopold, delavec, Mislinje
Založnik Vincenc, delavec, Mislinje
Jesenčnik Anton, delavec, Mislinje
Korošec Jožef, delavec, Mislinje
Založnik Jožef, delavec, Mislinje
Rihert Hilda, hči delavca, Mislinja

Za okrajno skupščino:
Planinc Viktor, trgovec, Mislinje
Rozman Karl, gozdni čuvaj, Mislinje

GOLAVABUKA

Predsednik:
Kaudik Franc, kmet, Golavabuka

Tajnik:
Plevnik Anton, kmet, Brde

Odborniki:
Mrzel Jožef, kmet, Golavabuka
Štaleker Jakob, kmečki sin, Golavab.
Štaleker Marija, kmečka hči, Golavab.
Pogladič Martin, kmet, Brde
Tretjak Ivan, kmet, Golavabuka
Lavre Ivan, kmet, Golavabuka
Krajnc Antonija, kmečka hči, Brde

Za okrajno skupščino:
Mrzel Pavla, kmečka hči, Golavabuka

ŠT. ILJ POD TURJAKOM

Predsednik:
Tovšak Ivan, kmet, Št. Ilj

Tajnik:
Tovšak Elizabeta, kmečka hči, Št. Ilj

Odborniki:
Tovšak Franc, posestnik, Št. Ilj
Šuligoj Franc, čevljar, Št. Ilj
Krušič Vinko, gozdar, Št. Ilj
Šuligoj Pavla, gospodinja, Št. Ilj
Založnik Vincenc, delavec, Mislinje
Jaš Milka, posestniška hči, Št. Ilj

Za okrajno skupščino:
Tovšak Ivan, kmet, Št. Ilj

V Pamečah po maši

V nedeljo, ko so prebivalci vasi Pameče po jutranji maši zapuščali ljubko vaško cerkvico, so se pričeli zbirati pred mežnarjevim vrtom.

»Naš Britovšek je prišel k nam«, je vzkliknil vaščan in pokazal ženi sekretarja Okrajnega odbora OF Slovenjgradec, ki je prisrčno stiskal roke vaščanom, ki so se zbirali okrog njega.

»Pa je ta mož, ki ima vendar že okrog sedemdeset let in je že ves siv, lahko prenesel vse napore v partizanih?« ga je nejeverno vprašala žena, ko ji je mož pripovedoval o zaslugah tov. Britovška.

V tem je sekretar krajevnega odbora OF pozval prisotne, da naj se dejo in pričel s predvolilnim zborovanjem.

Poleg možakov — pravih kmečkih korenin, so sedele skromne partizanske matere. Marsikatera izmed njih je imela že preko sedemdeset let. Med govori so pritrjevali: »Da zbrali bomo res najboljše iz svoje sredine.«

Pernikovi mami, ženi, ki je kljub temu, da sama ni imela bogve kolikoli, iz srca darovala partizanom, kar je bilo pri hiši, češ: saj ste vsi naši, vsi poštenji, in drugim ženam so pri tekle solze v oči, ko je tovarišica govorila o borbi partizanske žene in matere, ki si je ramo ob rami z možem priborila svobodo in enakopravnost.

Krajevni sekretar jim je še enkrat prečital kandidatno listo, ki so jo

skupno sestavili na prejšnjem volilnem sestanku in jih opozoril, da lahko še vedno koga izbrisejo, če ga ne smatrajo za njihovega pravega predstavnika. Vsi so enodušno pritrjevali, na kandidatno listo res najboljše. Pri plotu se je oglasil nekdo: »Predsednik je bil dober partizan, bo tudi dober zastopnik naše vasi!«

Urnikova in Kaudekova mamica sta pritrjevali: »Tudi mene so postavile naše zastopnice na kandidatno listo!«

Toda motil bi se ta, ki bi mislil, da smo na tem sestanku preračevali samo kandidate. V diskusiji so hoteli vaščani marsikaj vedeti: kakšni so bili sklepi konference treh v Potsdamu, kdaj se bo končno rešilo vprašanje naših bratov na Primorskem in Koroškem, kako bomo najbolj pomagali bratom Makedoncem, ki so pribežali zaradi krvavega terorja grških fašistov v Srbijo. »Pomagali jim bomo po svojih močeh«, pravi mlado dekle. »Smo dajali partizanom in nismo stradali, bo šlo pa še sedaj.«

Še dolgo po končanem zborovanju so se vaščani pogovarjali o bodočih volitvah. »Vsi, prav vsi gremo na volišče — na ta način bomo zagotovili naši vasi najlepšo bodočnost!« je rekel oče Martnjak.

Pa še nekaj — »Volili bomo pri Mežnarju«, se oglasi krajevni sekretar, »če ste vsi zato!«

V Zgornji Hudinji so zborovali

Pred velikim kozolcem sredi vasi so se zbrali prebivalci Zgornje Hudinje, moške, žene in mladina, da si postavijo svoje kandidate.

Tovarišica učiteljica, aktivistka OF čita imenik volivcev.

»Ta je bil pri vermanšaft!« zakliče kmečka ženica.

»Tudi ta je nosil do zadnjega švabsko uniformo!« se je začel drug glas.

Vsakoogar so preračevali in kritično pretehtali njegovo zadržanje za časa okupacije. Govornik iz okraja je prikazal naloge Narodno osvobodilnih odborov in poudaril, da moramo vsi z delom in samoiniciativo sodelovati.

»Izvolili si bomo sposobne in poštene ljudi«, je zaključil, »ki ne bodo delali proti koristim naroda in ki

imajo čiste roke.«

Sledilo je predlaganje kandidatov. »Tovariš Golob, ki je bil preganjan vsa štiri leta in ki je vedno pomagal partizanom, naj bo predsednik!« je bilo slišati z vseh strani.

»Hočemo ga!« je zadonel zbor mladine, ki se je namestila zadaj v desnem kotu kozolca.

Na kandidatni listi so zastopniki delavcev in kmetov, moške, žene in mladina, ki ima trdno voljo, da bodo izvrševali svoje dolžnosti napram narodu.

»Vidiš, Minka, tudi žene bomo sodelovale pri oblasti. Pravično je to!« so se razgovarjale žene, ki se jim je na obrazu zrcalilo veselje, da so postale enakopravne.

Nadaljnji razpis volitev

Okrožni odbor Osvobodilne fronte Celje in Okrožna komisija sta sporazumno določila, da se bodo vršile volitve v Krajevne narodno osvobodilne odbore in Okrajne narodno osvobodilne skupščine dne 15. avgusta 1945 v okrajih Celje-okolica, Konjice in Gornji grad. Dne 19. avgusta 1945 se bodo začele vršiti volitve v okrajih Brežice, Kozje in Krško.

Okrožna volivna komisija je imenovala naslednje Okrajne volivne komisije:

za okraj Konjice:

Podlogar Rudolf, šolski upravitelj, Konjice
Grubelnik Režika, trgovka, Prihova
Trobentar Rudolf, rudar, Knjiška vas
Grum Martin, občinski tajnik, Loče
Petrin Henrik, šofer, Konjice.

za okraj Brežice:

Rožar Nande, delavec, Brežice
Knapič Janko, učitelj, Brežice
Petan Franc, kmet, Brežina
Koršič Ignac, kmečki sin, Arnova sela
Piklc Slavko, delavec, Pavlova vas

za okraj Krško:

Urek Maks, rudar, Senovo
Pinterič Vida, kmečka hči, Krško
Vanič Franc, gostilničar, Krško
Brence Rudolf, rudar, Senovo
Ivačič Franjo, sodni oficial vpokoju, Stara vas Viden

za okraj Celje-okolica:

Bostič Mirko, trgovski pomočnik, Teharje
Jasenek Andrej, posestnik, Dramlje
Ulaša Rihard, tehnik, Store
Laurič Marjan, kmet, Teharje
Kincl Franc, trgovec, Sv. Jurij ob južni železnici

za okraj Kozje:

Penič Ivan, skladiščnik, Kozje
Kostanjšek Franc, kmet iz Drenskega rebra
Dominko Stanko, član odseka za izgradnjo narodne oblasti
Rečvat Branko, trgovec, Pilštajn
Bračun Anton, delavec, Kozje

za okraj Gornji grad:

Rup Franc, kmet, Gornji grad
Zavolovšek Ivan, trgovec, Kropa
Stiglic Anton, kmet, Radmirje
Deleja Viktor, krojač, Rečica ob Savinji
Jankovič Slavica, nameščenka, Nazarje.

V okraju Celje-okolica se bodo vršile volitve dne 15. avgusta 1945 v sledečih področjih:

Dramlje, Nova cerkev, Sv. Jurij, Ponikve, Goričica.

V okraju Slovenske Konjice:

Ljubnica, Skalce, Skomarje, Kunigunda, Stranice, Čresnica, Ugovec in Zbelovo.

V nedeljo dne 12. avgusta 1945 bodo volitve v sledečih okrajih:

Šoštanj Žalec, Laško, Sevnica in Šmarje.

V okraju Šoštanj bodo volili tile kraji:

Sv. Andraž, Sv. Ilj pri Velenju, Paka in Pesje.

V okraju Žalec:

kraji na desnem bregu Savinje.

V okraju Sevnici:

Lončarjev dol, Brezovo, Orehovo, Pecl in Ledina.

Poleg tega bodo nadaljevali z volitvami v sledečih okrajih:

Trbovlje, Vransko in Slovenjgradec. V Trbovljah bodo volitve v vseh krajih, ki niso volili v nedeljo dne 5. avgusta 1945.

V okraju Slovenjgradec bodo volili kraji:

Št. Vid, Sv. Miklavž, Podgorje, Razbor, Stari trg, Straže, Dolič, Sv. Florijan, Sv. Lenart, Troblje,

Pameče, Turiška vas in Šmartno.

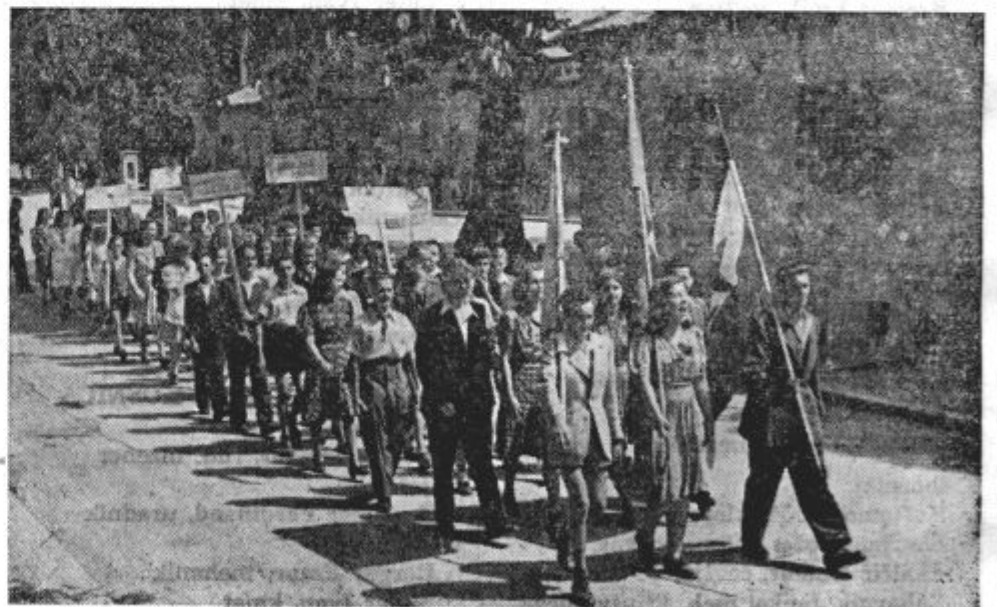
Na praznik 15. avgusta bodo zaključne volitve za okraj Slovenjgradec v krajih: Sv. Janž, Sele in Vrhe.

Predsednik Okrožne volilne komisije Celje:

Dr. Kukovec I. r.

Sekretar Okrožnega odbora OF Celje:

Lesar Jože I. r.

Celjska mladina manifestira v jutranjih urah dan svobodnih volitev